

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia
Judecător: V. Rusnac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

Dosarul nr. 3ra-1320/17

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Făclia”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Făclia” împotriva Consiliului orașenesc Cimișlia, intervenient accesoriu Primarul orașului Cimișlia, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Cimișlia din 05 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2015 SRL „Făclia” a depus cerere de chemare în judecată îndreptată împotriva Consiliului orașenesc Cimișlia, intervenient accesoriu Primarul or. Cimișlia, privind anularea deciziei Consiliului orașenesc Cimișlia nr. 8/2 din 25 august 2015 cu privire la ajustarea tarifului pentru evacuarea și epurarea apelor reziduale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin pct. 1 al deciziei contestate s-a stabilit tariful pentru epurarea apelor reziduale la stația de epurare din or. Cimișlia în mărime de 8,84 lei pentru 1 m³ de apă reziduală epurată, urmând ca acesta să fie inclus în tariful pentru evacuarea apelor reziduale, iar prin pct. 2 al deciziei indicate s-a dispus de a ajusta tariful aprobat pentru evacuarea apelor reziduale pînă la 17,24 lei pentru 1 m³ de ape reziduale evacuate, în timp ce din calculele efectuate rezultă că tariful pentru evacuarea apelor reziduale rămîne neschimbat ($17,24 - 8,84 = 8,40$).

Menționează că prin demersul înaintat a solicitat ajustarea tarifului la serviciile de evacuare a apelor reziduale la situația economică actuală, fiind prezentate și calculele argumentate, iar la baza demersului au stat dispozițiile hotărârii Guvernului nr. 219 din 09 aprilie 2015 cu privire la modificarea pct. 1 din hotărârea Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010.

Afirmă că prin decizia judecătorească din 14 decembrie 2014 s-a dovedit că tarifele aprobate prin decizia pîrîtului nr. 9/10 din 17 decembrie 2007 nu erau argumentate economic.

Urmare a celor indicate mai sus, solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului oraşenesc Cimişlia nr. 8/2 din 25 august 2015 cu privire la ajustarea tarifului pentru evacuarea şi epurarea apelor reziduale.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimişlia din 05 octombrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Făclia” a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.168, f.d.172-173, volumul I).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 martie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Făclia” şi s-a menţinut hotărârea Judecătoriei Cimişlia din 05 octombrie 2016 (f.d.215, f.d.216-225, volumul I).

Nefiind de acord cu decizia menţionată, la 19 septembrie 2017 SRL „Făclia” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărârii primei instanţe, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a acţiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt şi de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanţele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanţei de apel cât şi hotărârea primei instanţe sunt ilegale şi neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanţei de apel a fost expediată în adresa părţilor la 14 iunie 2017 (f.d. 228 vol. I), cât şi faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul înaintat de SRL „Făclia” se consideră declarat în termen.

La 16 noiembrie 2017 intimatul Consiliul oraşului Cimişlia a prezentat referinţă pe marginea recursului înaintat, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) şi (3) al articolului menţionat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Făclia” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Făclia” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Făclia” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță